

Marijampolės baptistų bažnyčios pastorius Irmantas Beržinis: Žmonės norėjo Jėzų padaryti karaliumi, nes Jis parūpino maisto. Jie norėjo, kad Jėzus spręstų jų problemas. Jėzus apie save kalbėjo, kad Jis yra gyvenimo duona. Žydai nesuprato, ką Jėzus norėjo pasakyti. Jono 6,56 „

Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir Aš jame.“

Jono 6,66 „

Nuo to laiko daug Jo mokinių pasitraukė ir daugiau su Juo nebevaikščiojo.

“

Kodėl pasitraukė? Jono 6,60 „*Tai išgirdę, daugelis Jo mokinių sakė: „Kieti šie žodžiai, kas gali jų klausytis!“*

Mokiniai nesuprato Jėzaus žodžių, ką Jis norėjo perteikti. Kiekvieno žmogaus gyvenime ir mūsų dienomis gali būti daug nesuprantamų dalykų, kaip Dievas veikia. Negalime sakyti: „Kol visko nesuprasiu, neseksiu paskui Tave. Kada viską suprasiu, tada seksiu.“

Gal Kristus buvo blogas Mokytojas? Ne. Jis tobuliausias Mokytojas.

Kai žmonės įtiki, skelbiant jiems Evangeliją, jie tampa ne tik Dievo vaikais, bet ir Kristaus mokiniais. Bet net ir šiais laikais daug mokinių pasitraukia, nors Jėzus yra nuostabus Mokytojas.

Prisiminkime 1990-1992 metus, kai Lietuvoje vyko dvasinis atgimimas. Buvo skelbiama Evangelija apie Kristų. Buvo pajuties metas. Prie surinkimų prisidėdavo po dvidešimt trisdešimt žmonių.

Kodėl daugelis pasitraukė? Priežastys įvairios: „Per sunku suvokti Dievo valią mano gyvenime“.

„Nematau Jo veikimo“. „Mano gyvenimas labai sunkus“. Gali būti ir kitokių minčių.

Ar Jėzaus dvylika mokinių, iš kurių tikrų buvo vienuolika, suprato palyginimą apie kūną ir kraują? Ar jie sakė: „Viskas mums aišku?“ Gal labai giliai jie nesuprato, bet jie turėjo centrinį dalyką, kuris juos išlaikė šalia Jėzaus, kaip laivą išlaiko inkaras. Tai parašyta Jono 6,67-69 „*Tada Jėzus paklausė dvylika: „Gal ir jūs norite pasitraukti?“*

Simonas Petras atsakė: „Viešpatie, pas ką mes eisime?! Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius. Mes įtikėjome ir pažinome, kad Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“.“

Petras mąstė: „Aš jau radau, kas man svarbiausia. Nėra pas ką daugiau eiti. Ar eiti pas Rašto žinovus? Ar eiti pas fariziejus? Ar jais reikia sekti? Jie neduos to, ką duoda pats Kristus. Radau šaltinį, ko žmogui reikia. Radau gyvenimo pilnatvę. Ko dar ieškoti?“

Mokiniai pažino, kad Jis yra Mesijas – Dievo siųstasis.

Apaštalas Paulius apie tai tikintiesiems rašo: Kolosiečiams 1,14-18 „*Jame mes turime atpirkimą Jo krauju ir nuodėmių atleidimą.*

Jis yra neregimojo Dievo atvaizdas, visos kūrinijos pirmagimis, nes Juo sutverta visa, kas yra danguje ir žemėje, kas regima ir neregima; ar sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės, ar valdžios, – visa sutverta per Jį ir Jam.

Jis yra pirma visų daiktų, ir visa Juo laikosi.

Ir Jis yra kūno – bažnyčios galva. Jis – pradžia, pirmagimis iš mirusiųjų, kad visame kame turėtų pirmenybę.

“

Kristus yra pradžia, visa ko ištaka, pas ką man daugiau eiti? Kur man eiti? Nėra kur.

Tą patį apaštalas rašo ir Efeziečiams. Efeziečiams 1,7 „*Jame turime atpirkimą per Jo kraują ir nuodėmių atleidimą pagal turtus Jo malonės.*“

Daug mums suteikta Dievo malonės. Atpirkimas yra didžiausias turtas.

Efeziečiams 1,11 *„Jame ir gavome palikimą, iš anksto paskirtą sutvarkymu To, kuris visa veikia pagal savo valios nutarimą.“*

Gavome palikimą.

Efeziečiams 1,13.18-22 *„Jame ir jūs, išgirdę tiesos žodį – jūsų išgelbėjimo Evangeliją – ir įtikėję Juo, esate užantspauduoti pažadėtąja Šventąja Dvasia.“ Ir apšviestų jūsų širdies akis, kad pažintumėte, kokia yra Jo pašaukimo viltis, kokie Jo palikimo šlovės turtai šventuosiuose ir kokia beribė Jo jėgos didybė mums, kurie tikime, veikiant jo galingai jėgai. Ja Jis veikė Kristuje, prikeldamas Jį iš numirusių ir pasodindamas savo dešinėje danguose, aukščiau už kiekvieną kunigaikštystę, valdžią, jėgą, viešpatystę ir už kiekvieną vardą, tariamą ne tik šiame amžiuje, bet ir būsimajame, ir visa paklojo po Jo kojomis, o Jį patį pastatė viršum visko, kad būtų galva bažnyčios.“*

Tikintieji, kurie gyvena tikėjimu, neturi pamiršti, kad tai, kas gyvenime svarbiausia, jie jau rado, kad nieko daugiau nebereikia ieškoti. Kai pamiršta, jie klausia: „Kur man eiti?“ Reikia kartu su Kristumi vaikščioti. Kai kas gali paprieštarauti: „Aš nemanau, kad viską turiu, nes nepatiriu.“ Čia yra pavojingas mąstymas. Kai Rašte sakoma: „Jūs esate tobuli Jame, reiškia, kad viską turime, kad galėtume Jame paimti tai, ką duoda Dievas.

Tikintysis klausia: „Kodėl aš neturiu pilnatvės, nematau Dievo apsireiškimo, jeigu sakoma, kad man nieko netrūksta? Kodėl aš taip nykiai gyvenu?“

Atsakyti galėčiau pavyzdžiu iš Senojo Testamento. Izraelitai buvo Dievo valioje, bet juos Viešpats vedžiojo. Jie turėjo vaikščioti paskui Dievą ten, kur Jis vedė.

Dievas yra kiekvienoje vietoje, bet ar aš dabar esu atėjęs ten, kur Dievas nori, kad būčiau? Ar aš darau tai, ką Dievas nori, kad daryčiau? Ar mąstau taip, kaip Dievas nori, kad mąstyčiau? Jeigu taip nėra, prašykime: „Dieve, padėk man tai surasti.“ Dievas sako: „Iš jūsų tekės gyvojo vandens upės. O mes klausiamo: „Kur tos upės? Jų nėra.“

Nereikia užsitarnauti Dievo palankumo. Svarbu nenustoti vaikščioti paskui Dievą, priklausomai nuo to, ar aš suvokiu visas tiesas, ar aš savo gyvenime turiu neatsakytų klausimų, kurie man sunkūs, ar ne.

Paklauskime savęs: „Jeigu nueisiu nuo Kristaus, pas ką aš eisiu? Jeigu Dievuje nepatiriu gyvenimo pilnatvės, tai kur galiu geriau rasti?“

Prisiminkime pasakojimą apie sūnų palaidūną, kuris pasiėmė iš tėvo savo dalį ir iškeliavo. Jis galvojo: „Dabar tai pagyvensiu!“ Ir kuo tai baigėsi? Teko maitintis kiaulių maistu, o ir to pačio dažnai negaudavo.

Tikinčiojo vidaus niekas netenkins, o tik Dievas.

Kai girdime brolių ir seserų Kristuje paliudijimus, kaip Dievas veikia, mums ašara nurieda, graudu darosi. Štai kur centras. Kur aš eisiu nuo mane mylinčio centro. Kai nuo šio šaltinio nueina, pameta kelią. Mes už juos meldžiamės, kad vėl sugrįžtų prie to šaltinio. Kiekvienas pažįstame tokių žmonių.

Kai gyvenau Kaune ir lankiausi „Kristaus misijos“ bažnyčioje, ne vieną kartą staiga pagalvodavau: „Jeigu jie išsisklaidytų, o kur aš eisiu?“ Turime šaltinį, iš kurio teka amžinojo gyvenimo versmė, nėra ko kito ieškoti, nes tai yra geriausia.

Ieškokime: „Kur dabar turėčiau būti? Man pirmiausia reikia asmeninio ryšio su Tavimi, Dieve. Tu duosi jėgos daryti tai, ką turiu daryti.“

2016-01-17, Marijampolė